

[Søgaard.]

at vi kan være med til, således som jeg har prøvet at redegøre for i mit første indlæg i formiddags, fortsat at bevare vor frihed med mulighed for at skabe vort eget samfund herhjemme uden den påvirkning, som vi ellers kunne være udsat for fra anden side.

Jeg skal i øvrigt ikke kommentere de særlige landgangsøvelser, som både hr. Fuglsang og andre har været inde på her i dag, men kun sige, at den sidste store øvelse, jeg virkelig mindes, det var den øvelse, der i 1968 fandt sted i landene omkring Tjekoslovakiet, og som endte med, at man gik ind fra en række Warszawa-pagtløse – og for første gang med tyske tropper, men det var østtyske tropper – i et andet land, nemlig Tjekoslovakiet, og besatte dette. Det var den store øvelse, der fandt sted. Jeg har lagt megen vægt på, at det er den slags ting, vi ikke ønsker at udsætte os for.

I øvrigt vil jeg sige en ting, som hr. Bilgrav-Nielsen også var inde på i sit indlæg: Hvis man nu forestillede sig, at de tre partier, som her i dag har prøvet på ligesom at lægge op til, at vi skal tage afstand fra at have et forsvar, fik en mulighed for at få flertal i dette folketing, hvad ville man så gøre rent forsvarsmæssigt set? Skulle Danmark have et forsvar, eller skulle vi ikke? Det ville da være en interessant oplysning at få fra hvert af de tre partier, som nu er enige om, forstår jeg, at fremsætte et dagsordensforslag, således som det er fremsat af hr. Knud Jespersen.

Jeg tror, vi alle har det – jeg har det i hvert fald – som hr. Knud Jespersen, at vi er modstandere af det, hr. Knud Jespersen kaldte militarisme. Militarisme er for mig noget andet end viljen til at forsvare et samfund, som i frihed selv kan bestemme sin egen udvikling. Det er min opfattelse, at det, som man ønsker igennem denne dagsorden fra hr. Knud Jespersens og de tre partiers side, det er egentlig bare at prøve at skære en kile igennem forligsbestræbelserne i de seks partier, som nu forhandler om den forsvarsordning, der skal tilgodese mulighederne for at skabe en løsning, så vi stadig kan arbejde i dette land i frihed. Jeg skal gentage for hr. Knud Jespersen, således at han forstår det, at vi erkender, at der er en række økonomiske problemer, som simpelt hen gør, at vi også fra socialdemokratiets side i denne situation – med de nedskæringer, der har fundet sted og vil finde sted, både ifølge de forlig,

der er skabt, og de, der måske måtte komme – i de forhandlinger, vi er indgået i, har forfulgt den linje, at også for forsvarrets vedkommende må vi tage bevillingerne op i sammenhæng med disse nedskæringer; det må vurderes i sammenhæng med de opgaver, samfundet i øvrigt har.

Jeg har også sagt, at det er socialdemokratiets opfattelse, at forudsætningerne for en folkelig tilslutning og opbakning omkring vort forsvar bl. a. meget nøje hænger sammen med f. eks. vor sociale og uddannelsesmæssige sikkerhed. Egentlig siger vi det i vort forhandlingsgrundlag, men da der jo skal skabes en enighed om en ny forsvarsordning – efter vores opfattelse også af de andre årsager, jeg har nævnt i forbindelse med sikkerhedsproblematikken – vil jeg på seks partiers vegne fremsætte et forslag om motiveret dagsorden. De seks partier er socialdemokratiet, det radikale venstre, venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. På disse partiers vegne skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til snarest at bringe arbejdet med en kommende forsvarsordning til en positiv afslutning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Arne Christiansen (V):

Det kunne være fristende at tage håndfast fat på en del af de uhyrligheder, der fra denne talerstol i dag er fremsat at repræsentanter for de tre partier, der har stillet forespørgslen. Men dels har hr. Søgaard allerede gjort det her i sit andet indlæg, dels tror jeg, det vil gavne forsvarsforhandlingerne og dermed forsvaret bedst, om vi, som det er udtrykt i den dagsorden, hr. Søgaard netop har foreslået på 6 partiers vegne, koncentrerer os om at få disse forhandlinger ført til et positivt resultat og får det gjort snarest. Jeg skal derfor begrænse mig til at anbefale at stemme for den af hr. Søgaard foreslåede dagsorden.